

במדינה

(המשך מעמוד 29)

בילבלה את ידיו לגמרי. אמנם לפי התקנון חייבת הממשלה לערוך דיון מדיני בעקבות הודעה שלה. אם 30 חברי כנסת דורשים זאת, אך היא יכולה לקיים את הדיון רק שלושה ימים לאחר שנמסרה ההודעה. ההימור של שחל התגלתה כנכון.

ידיו לא ידע זאת. הלוי לא ידע זאת ויעקובסון לא יכול היה להפנות את תשומת ליבם לסעיף שלושת הימים בתקנון. משום שהספרון שלו הוחבא אצל משל.

ידיו נבהל. הוא היה מוכן להתחרות בבניו על כותרות העיתונים. למסור הר דעה לכנסת, ובעיקר לכתבי הכנסת הישבים ביצע העתונאים. עוד לפני שבגין יערוך את מסיבת העתונאים שלו בר וושינגטון, אך לדיון הוא לא היה מוכן. ידיו לא ידע מאומה. הוא לא יכול היה להתווכח עם האופוזיציה ובעיקר לא ידע מה מוכן בגין שיאמר בארץ ומה אינו מוכן.

ידיו ביטל את בקשת הממשלה להודעה. אז החלה סערת הרוחות האמיתית. אנשי המערך, בראשם שחל, שהם בעצם גרמו לביטול ההודעה, החלו לזעוק, תוך כדי שהם קמים ממקומם: „אינו מין ממשלה זו. אינו מין כנסת. זו בושה. מתרחשים דברים חשובים. קארטר מגיע. ואף אחד לא מגלה שום דבר לכנסת. בזיון.“

הלוי נבהל. היו לו עוד שני סעיפים על סדר היום, אולם ברגע שהוא שמע משהו קורא: „להפסיק את השיבה.“ הוא נתפס בכך: „אני מבין שכל חברי הכנסת רוצים להפסיק את השיבה. אני נועל את השיבה. שתתחדש מהר בשעה ארבע אחר-הצהריים.“ דפק בפטיש ומיחר לרדת מהבימה.

עוד שעה ארוכה נמשכה „שיבת ה־כנסת.“ ללא היושבראש, כאשר הח־כים צועקים זה על זה. אחר כך גילו חברי הכנסת כי נעים יותר לשבת במזנון, והישיבה הקולנית עברה לשם.

תבורי הוועק בא לחוט. שימצון פרס ריכוז סביבו שולחן גדול, שסביבו ישבו מיספר עיתונאים, שחל ושריד. פרס רתח מזעם. עוד פעם, בפעם המי יודע כמה כחודשים האחרונים, הוא בוודאי חשב ל־עצמו עד כמה הוא היה קרוב לניהול „ההצגה הגדולה“.

פרס לא התייחס כימעט למשמעות ה־ביקור של קארטר בארץ. אותו עניינה יותר „ההתנהגות המחפירה של הממשלה כלפי הכנסת.“ רק במאמצים רבים הצליח שחל למנוע ממנו מלערוך מסיבת עיתונאים במיזנון הכנסת. כאשר נקרא פרס לאולפן הרדיו המצוי בבניין הכנסת, כדי להתראיין, ניצל שחל את ההזדמנות וליווה אותו לשם. בדרך לאולפן הצליח שחל להרגיע את מנהיג האופוזיציה ולהטות אותו למסלול התגובה הנכון: מהכעס — להתייחסות למהלכי השלום.

אריק שרון חגג. לדעתו הביקור של קארטר הוא נצחון אישי שלו: „המשעים החקיקים שלי בשטח הם שאיפשרו גמיר שות מדינית.“ הפרופסור יוסף רום איש חרות ענה לו: „אוי ואבוי. בנינו יפנו לעברנו אצבע מאשימה בגלל ההסכם הזה.“ אריק פנה מרום אבל שריד לא יכול היה להתאפק והעיר: „המערך יביא יותר תומכים להסכם מאשר חרות.“

בעוד בכנסת ממשיך הפסטיבל החלו כבר דיונים במשרדי ממשלה שונים. מנכ״ל משרד ראש הממשלה, הד״ר אלי בן־אלישר, ושוחח מבניין הכנסת עם דן פתיר, הנמצא במשלחת ראש הממשלה: „פרויקט ואני מגיעים לארץ עם הנחיות.“ אמר לו פתיר בהתכוונו לתדאלוף אפרים פורן. פתיר נתן להבין כי הטקסיות תהיה חלק חשוב מהביקור של קארטר. מפכ״ל הי מישטרה רביניצב אריק חיים תבורי הוועק בי אלחוט, בעת שהיה בסיוור בצפון הארץ, חזרה לירושלים וכינס מיד את צוות מבצע שער. הצוות שהכין את מבצע ביקור אל־סאדאת.

זאב חפץ, ראש לשכת העיתונות הי ממשלתית כינס את הצוות שלו בשעת לילה ואמר להם: „גיעו לארץ עשרות ואולי מאות עיתונאים, שנצטרך לטפל בהם.“ מאוחר יותר הגיע טלפון מושינגטון: „גיעו 2000 עיתונאים.“

חולצת טריקו ומכנסי ג'ינס זה יותר מסמל מסחרי. שיער ארוך, תלתלים, מגפיים, הרבה חשיש, מין, בודקים אפשרויות של חופש. דרך עשרה ספורים קצרים מספר רינו צרור (25, עתונאי) קורות חבורה אחת בתחילת שנות השבעים בתל־אביב.

הופיע סיפרו החדש של רינו צרור טריקו

להשיג בכל חנויות הספרים
הפצה: בית-עלים,
טלפון: 03-293959

פסטיבל פורטוגל במלון דן תל־אביב, 6-17 במרץ

בשיתוף חברת אל-על ומשרד התיירות הפורטוגזי.

- להקת פולקלור בתלבושות מסורתיות
- זמרת וצמד גיטריסטים בשירי נשמה
- תפאורה מרהיבה מנופה של פורטוגל
- ארוחות צהריים וערב המוכנות בידי אשפי מטבח פורטוגזיים

בין הסועדים בפסטיבל פורטוגל יוגרלו 16 פרסים:
פרס ראשון
כרטיס־טיסה (יחיד) ת״א-ליסבון-ת״א בחברת אל-על, לינה (לזוג) במשך שבוע במלון בליסבון וטיולים באזור
פרס שני
כרטיס טיסה (יחיד) ת״א-ליסבון-ת״א בחברת אל-על
פרסים נוספים
סופי שבוע, ארוחות בגריל רום ובסברה קופי־שופ

בואו להנות מפסטיבל פורטוגל במלון דן תל־אביב
לפורטוגל רק **אל־על**